

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

circiter viginti. Quamobrem consequitur, vt ante vigeli-
mum annum Romam accedere non potuit.

RESPONSIO.

Respondemus primū, q̄ inter Pauli conuersionē, & tē-
pus illud, quo Paulus denuo Hierosolymā ascenderat,
quod nimirū erat quum super legaliū obseruatione cō-
ciliū agebatur, nō potuerūt anni plures, q̄ quatuordecim in-
teruenire. Quod nec Hieronim⁹ ipse negabit, mō cæteris Hieronymus
(quę ab eo nec semel asserta sunt) stare voluerit. Nā ipse Hie-
ronimus hæc tria fatef. Primū, q̄ vltimo Neronis anno Pe-
trus & Paulus Romæ necati sunt. Alterū. q̄ Petrus, prius q̄
ita pateref, annis viginti quinq; Romæ sedit. Tertiū, q̄ inter
ascensionē Christi & postremū Neronis, nō plures anni flu-
xerint q̄ xxxvij. Qui fiet igitur, vt vltra quatuordecim an-
nos a Pauli cōuersione conciliū ipsum destiterit, quum anni
xxv. quatuordecim adiuncti, plures annos conficiant quam
xxxvij. Quāobrem & posteriores illos quatuordecim annos,
quorū ad Galatas meminit Paulus, nemo velut a prioribus Galatas, ij,
omnino diuersos, supputare debet. Nō recte igitur anni illi
quatuordecim, quasi prorsus a tribus illis priorib⁹ diuersi nu-
merantur, sed illoꝝ supputatio mox a conuersione Pauli su-
mit exordiū. Nā inter Pauli cōuersionē, & conciliū illud ha-
bitū super legaliū obseruationē, quatuordecim anni dūtaxat
interuenerunt, vt mox palam ostensuri sumus. Neq; obstāt
nobis v̄ba Pauli ad Galatas, quum illic nō id agit Paulus, vt
annos vitæ supputet, sed vt ostendat se nihil ab hoibus didi-
cisse, qđ de Christo doceret cæteros, nec sibi vllam cū Apo-
stolis tantilli t̄pis fuisse cōsuetudinē, vt ab eis in euāgelio po-
tuisset erudiri. Confitef igit̄ ingenue Paulus, se bis conueni-
sse Petrum, semel, qñ non vltra quindecim dies apud eū mā-
sit, intra quod t̄pis spaciū, cōsummatam aliquā eruditionem
nequiuit assequi. Atq; iterum, qñ cū ipso cōtulit euāgelīū, Paulum bis Pe-
trū conuenisse,
qđ inter gentes quatuordecim annos ante prædicabat Qđ
& ideo fecit, vt Galatæ certū haberent, se non ab Apostolis
euāgelīū Christi didicisse, quū tot annos ipsum antea pub-

lice docuisset, Cōsequitur igitur, vt si firmū sit (quod oēs cō-
corditer asserūt) Petrū videlicet annis, xxv. Romæ sedisse,
q̄ ip̄m cōciliū p̄ legalib⁹ habitū, nō vltra quatuordecim an-
nos a cōuersiōe Pauli distare potuit, nisi forte quis dixerit,
vt supra memorauim⁹, q̄ Petrus postq̄ aliq̄ diu māssisset Ro-
mā, Hierosolymā eius cōciliij gratia reuersus fuisset, nimirū
vt in negotio tā arduo satisfaceret iudæis. Et qd̄ vetat illud
opinari, q̄n̄ nihil, aut in sacris, aut i prophanis literis, huic rei
palam cōtradicit, Sed & multo satius esset modū aliquē iue-
nire, quo tot autores, si fieri possit, inter se cōciliantur, q̄ sen-
tentias eorū temere cōdemnare, præsertim cū in hoc, oēs cō-
sentiant, non latini solū, verum etiā græci. q̄ Petrus haud du-
bie, Romanus aliq̄ diu fuisset Episcopus Perspicuum igitur
est, calumniam istā null⁹ roboris esse, quum omnino cadat,
siue dixerimus non esse recte supputatum, seu, si recte sup-
putatum sit, nihil tñ scripturis repugnare Petrum e Roma
Hierosolymā rediisse. Sed hæc tenus vt calumnia reiiciatur,
fatis opinor est dictum.

PERSVASIO QUINTA.

SVB hæc, neq̄ tunc t̄pis q̄n̄ Paulus Romanis scripse-
rat Petrū Romæ fuisse, hæc ipsa ep̄la ad Romanos porre-
cta argumēto est, quā quidē satis longo t̄pe ab Apostolo
nō fuisse descriptā cōstat. In qua ipse, vt Origenes memi-
nit, oibus nūeris absolutior fuerat, quā dū Corinthijs scri-
pserit, Et iccirco post vtrūq̄ ad Corinthios ep̄lam hāc scri-
ptā fuisse, cōtendit Origenes, Athanasius & o, & post pri-
mā q̄q̄ ad Thessalonicenses, attñ alterā ad Corinthios, nō
mox post eā q̄ prior est, exarauit Apostolus. Si quidē i ea
q̄ prior est, incestū quendā Corinthiorū ecclesiæ seniore[m]
qui cū vxore patris rem habuerat, acriter taxat, & ex vni-
tate fidelīū emācipandū p̄cipit, huncq̄ spiritui maligno in-
ptatē tribuit, mō sp̄s in diē dñi Christi Iesu salu⁹ fieret. In
altera & o, postq̄ ille resipuit, ac admissum digna cōpuncti-
one, atq̄ p̄nitentia defleuit, rursum vnitati, mēbrorūq̄
Christi cōmunioni restitutus est. Actandē post missas ad